

24

1764, 3

A4

DECANVS

ORDINIS ICTORVM IN PERANTIQVA
ELECTORALI ACADEMIA
ERFVRTENSI

D. RVDOLPH. CHRIST.
HENNE, ICTVS

IVDICI^{UM} PROVINCIALIS ELECTORALIS ADESSOR
ET PANDECTARVM PROF. PVBL. ORD.

SOLEMNIA INAVGVRALIA

NOBILISSIMI ET CLARISSIMI IVRIVM CANDIDATI

DN. RVDOLPHI HENRICI WIL-
HELMI ZIEGLERI

AD DIEM XXIII, AVG. MDCCLXIV.

IN AVDITORIO IVRIDICO COLLEGII
ANSELMINI PERAGENDA,

INDICIT,
SIMVLQVE

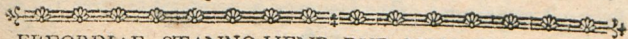
DE

OPPIGNORATIONE PERSONA-
RVM EIVSQVE CONVENIENTIA

CVM

OPPIGNORATIONE RERVM

QVÆDAM PRÆFATVR.

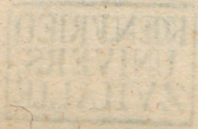
ERFORDIAE, STANNO HENR. RVD. NONNII, ACAD. A TYP.

P. 198

348

DECANVS
 ORDINIS ICTORVM IN PERANTIOVA
 ELECTORALI ACADEMIA
 ERVARTENSI
 D. RVDOLPH. CHRIST.
 HENNE. ICIVS
 IUDICII PRAESIDENTIALIS ELECTORALIS ADESSOR
 ET TANDICTARVM FRON. TYLL. ORD.
 SOCIEMIIA INAVCARALIA
 NOBILISSIMI ET CLARISSIMI IURIVM CANDIDATI
 DN. RVDOLPHI HENRICI WIL.
 HELMI ZIEGLERI
 AB. DEN. XXIII. AVO. MEDICIN.
 IN AVDITRIO IVRISDO. COLLEGI
 ANSSEMNI FERGANDA
 IUDICII
 SIMILOVE
 DE
 OPIGNORATIONE PERSONA
 RVM. FIVSVE CONVENIENTIA
 CVM
 OPIGNORATIONE RERVVM
 QVODAM TRACTATV.
 TRIDRESD. STANNO HENR. RAV. NONNI. ACADEM. FAV.

§. I. Inimicitia

Nemo erit, qui inficias ire velit, fidem præcipuum soci-
tatis humanæ firmamentum esse ac vinculum, eaque
hominum animos coalescere, bella & turbas auerti,
& quævis publica ac priuata humani generis commoda pro-
moueri, hinc recte rationes subduxit Romanæ eloquentiæ
Princeps *CICERO* a) statuens, fide non solum quamlibet
Rempublicam contineri, sed & maiorem illam gentium so-
cietatem, quæ adeo vera sunt, vt & priuata facinorosorum
ac furum societates euertantur, fide inter eas pereunte, teste
POLYBIO b)

a) *Offic. Lib. 3. & de amicitia cap. 18.*

b) *Hist. Lib. 4.*

§. II.

Sunt autem fidei interponendæ modi vel simplices & na-
turales, vel minus simplices & artificiales, qui etiam subsidia-
rii & accessorii vocantur, ad priorem speciem pertinent ver-
ba ore prolata scriptisque comprehensa, omniaque signa ad
volun-

voluntatem nostram exprimendam, apta, ad posteriorem classem referuntur, testium adhibitio, iurandum, cautio iuratoria, fideiussoria & pignoratitia, qui omnes modi ad diffidentiam tollendam sunt inuenti, mortales enim spreta illa communi cognatione, quam natura inter eos constituit, hostiles inter se exercent animos, nihilque faciunt reliqui, nisi ut fidei data vincula variis technis & machinationibus eludant, hęc igitur in officio continendis posteriores modi, natales suos debent, recte animaduertente *HORATIO* a)

Iura inuenta metu iniusti fateare necesse est

Tempora si fastosque velis euoluere mundi

a) Lib. I. Satyr. III.

§. III.

Eminet autem inter reliquos arctioris fidei nectenda modus, fideiussorum & pignorum datio, recte canente *MARTIALE* a)

Cum rogo te nummos sine pignore, non habeo, inquis,

Idem si pro me spondet agellus, habes

Quod mihi non credis, veteri, Thelesine, sodali

Credis colliculis, arboribusque meis

præstant hi modi tunc præcipuam suam utilitatem, si agendum est cum his, quibus nec religio, nec iurandum, nec fides superest, quorum petulantia hoc pacto obex est ponendus, & perfidia cohibenda.

a) Lib. 14. Epigramm. 25.

§. IV.

§. IV.

Non vero in sola rerum oppignoratione substitit actionis fidei vinculum, sed & ex communi cultiorum gentium placito pacta publica obsidibus datis, pignorum vicem gerentibus, firmare, a multis sæculis vsu obtinuit. Hinc obsides sunt personæ publica conventionione tamquam ciues vnus ciuitatis alteri ciuitati securitatis gratia, pro eo quod fieri, præstariue oportet obligata & ea lege tradita, vt donec promissis satisfactum fuerit, apud accipientem maneant, ac præstatis præstandis liberentur & remittantur, conf. *SCHILTER* a)

a) In peculiari tractatione Exercitat. ad ff. inserta, de iure obsidum, vbi plena mann de hoc argumento egit.

§. V.

Arctissimam intercedere inter obsides & pignora rerum, cognationem, ex definitione hac in medium prolata, satis elucet, accessiones enim pactorum sunt pignora, non solum dantis, sed & accipientis gratia, inuenta, illius, vt sibi facilius fidem conciliet, huius, vt eo tutius sit creditum. Eadem ratione obsides accedunt pactis, vt ex parte dantis eo maior sit metus pacti violandi, ne in obsides in alterius potestatem datos ac permisos durius quid statuamur, & ex parte accipientis eo firmior sit fides promissi inuiolabiliter seruandi. Deinde pignus quoad possessionem ad creditorem transit, debitore domino manente, pari ratione obsidum traditione transit illorum detentio, neutriquam vero dominium. Vltèrius ereditor debitore promissis non stante dominium pignoris acquirere potest, eodem modo si fides data ab eo qui ob-

fides concessit, frangatur, obligatio qua accipiens tenetur ad incitas redit, obsidibus in plenam accipientis potestatem venientibus, quod nonnulli eo usque extendunt, ut tamquam hostilis reipublicæ membra, interfici possint, conf. *GVNDLING* a) Denique, vii soluto debito pignus creditori est restituendum, ita etiam præstitis præstandis obsides remittendi, nec ob aliud debitum retinendi sunt, hac tamen cum limitatione a *GROTIO* b) admittitur, si alio in casu fidei violata iam propter exemplum, ubi obsides non qua tales & ex pacto obligati retineri possunt, sed Gentium iure, quo subditi ex delicto imperantium obligantur & detinentur.

a) In Iurispr. Nat. Cap. 23. §. 38.

b) De iure belli & pacis Lib. 3. Cap. 20. §. 55.

§. VI.

Ius dandi obsides exercet princeps & ille penes quem est summum imperium, ex hoc imperio igitur fuit potestas non solum in bona subditorum, sed & in illorum personas, ita ut postulante reipublica necessitate subditus etiam inuitus, ad subeundam obsidis personam cogi possit, teste *GROTIO* a) obligatio enim subditorum ad omnia ea se extendit, quæ reipublicæ necessitas tam tempore belli quam pacis exigit, ex eodem principio prono fuit alueo, ius accipiendi obsides nemini competere, quam qui summam in republica exercet potestatem, obsides autem dari possunt, nullo habito discrimine, sexus, status, ætatis & dignitatis, conf. *TACITVS* b)

a)

a) De iure belli & pacis Lib. 3. Cap. 20. §. 52.

b) In Germania Cap. 8.

§. VII.

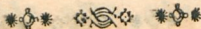
Ex Obligatione qua subditus summo tenetur imperanti, facile etiam decidi potest, quæstio, an obsidi licitum sit fugam capeßere? cum enim hoc modo elusoria fieret conventio, & finis ob quem obsides dati, obtineri nequeat, palam est, fugam obsidi illicitam esse, præsertim cum eo ipso in rem publicam cui ad obsequium tenetur obfes, iniurius fiat, hinc defunctis, dimissis vel fuga elapsis, obsidibus, ut alii illorum vices intrent, res ipsa postulare videtur, conf. *MADERVS* a) in antiquitat. *Brmsuicensibus* & *LIVIVS* b)

a) Pag. 127. & 128.

b) Hist. Lib. 24. Cap. 8. & 9.

§. VIII.

Cum obsidum statu, valde affine est pactum oblagii, quo debitores aut eorum fideiussores in casu non factæ solutionis iusto tempore, obligant se creditori, quod moniti ab ipso vel eius hæredibus, vel soli vel cum comitatu, totidemque equis, quot in instrumento desuper confecto expressi, in locum pacto determinatum velint venire, nec inde recessuri, donec creditori plenissima præstita satisfactio, conf. *BESOLDVS* a) Patescit ex hac definitione arctissimum nexum esse huius pacti cum pacto oblagii.

dionis, ut enim obfides eum in finem dantur, ut accipiens magis securus fit, dans vero ad fidem seruandam arctiori nexu teneatur, ita obftagia adhibita, ut creditori magis confultum effet, & debitores metu huius pacti, folutionem eo citius praefent, ac de modo foluendi diligentius & crebrius circumfpeciant. In eo vero differt hoc pactum a pignore reali, quod ex hoc, non fecuta iufto tempore folutione, creditor fibi fatisfacere queat, haec vero diftractio in obftagio in liberum hominem non cadat, teftes *GAILIO* b)

a) In thefauro practico voce Leistung.

b) De pace publica Lib. 2. Cap. 2. num. 7.

§. IX.

Quodfi originem huius pacti indagamus, docent nos capitula a *CAROLO* M. legi falica addita a) ea iam tempeftate illam pro debitis fui ipfius oppignorationem inuauiffe, imo & iure Canonico eam approbatam fuiffe b) & in Germania speculo Saxonico obtiniffe c) ac eo usque duraffe, donec recepto iure Romano Imperii decreto abolita fuit d) quo tamen non obftante in ipfis pacis Westphalicae tabulis e) Hoffatris hic mos relictus est.

a) Additam. Caroli ad L. Salicam §. 8.

b) Cap. 9. x. de iurei.

c) Artic. 11. lib. 2.

d) Ordinat. polit. de anno 1577. Tit. 17.

e) Artic. 8. §. indaganda.

§. x.

2

§. X. Cum vero obstagium effectum pignoris ex modo allatis consequatur, ac ille, qui se hoc pacto obstringit, corpus suum pignori obliget, iure autem Romano liber homo pignori dari non possit a) ita etiam de hoc pacto altum in hoc iure est silentium, licet captivus ab hostibus, a quodam redemptus, redimenti obstringatur, & redimens illum iure pignoris pro lytro retinere possit b) imo etiam pater liberos vendere & oppignorare iure patriæ potestatis queat c)

a) L. 6. c. quæ res pignor. obl. poss.

b) L. 15. C. de possim.

c) L. 2. C. de patrib. qui filios suos distrah.

Plura de hoc argumento in medium proferrem, nisi chartæ angustia, qua detineor me brevis scribentem faceret, & iste qui mihi hanc paginam fecit, occasione supra adductæ l. 6. C. quæ res pign. obl. poss. vberioribus verbis, an, & quatenus personæ iure Romano pignori dari poterint, in Lectione quam vocant cursoria, acturus sit, est ille

NOBILISSIMVS AC CLARISSIMVS
DN. RVDOLPHVS HENRICVS WILHELMVS
ZIEGLER

IVRIVM CANDIDATVS DIGNISSIMVS

Natus hic est d. 2. Nov. Cl^oCCXXXVIII. Patre Nobilissimo atque Consulissimo Dn. HENRICO BENI, ZIEGLER-RO I. V. D. huius Ciuitatis Aedili supremo & omnium dic-

✱ ✱ ✱ ✱ ✱

steriorum Aduocato Ord. quem adhuc viuentem filiali deueneratur amore, matre SOPHIA WILHELMINA filia Dn. WILHELMII HIÉRON. SOEMMERINGII, I. V. D. omniumque dicasteriorum Aduocati Ord. qua autem anno CIOI^oCCLI. ex vita discessit, cuius immaturum certe adhuc dolet obitum. Parentum prima fuit cura, vt ille sacro fonte a labe originali laueretur, quod etiam a me tamquam susceptore factum & crescentibus annis ad animam rebus sanctis bonisque expoliendam literis in scholam Michaelitanam missus fuit, in qua sub manu ductione Dn. Præceptorum, Rectorum FRANCKII iam Pastoris ecclesiæ Vallislebientis vt & pie defuncti SANDERI, THIMROTHII aliorumque fuit, quorum ductu eiusmodi cepit incrementa vt anno MDCCLIII. ad Gymnasium quod hic floret senatoriam legitime fuerit promotus, in quo sub informatione Virorum doctissimorum pie defuncti Directoris EVSEB. ERNEST. STILERI I. V. D. aliorumque Professorum BESLERI nimirum iam reuerendi Ministerii Evangelici Senioris meritissimi & Prof. Aug. Confess. dignissimi, SCHLOTWEINII, porro pie defunctorum WEISSENBORNII sen. & iun. ADELVNGII & ex Dn. STILERI BESLERIque lectionibus priuaris fidelissimis eos fecit profectus vt anno MDCCLVIII. prius habita oratione valedictoria de Henrici Leonis aduersis factis, subfelliis academicis dignus fuerit iudicatus, & deinde statim sub Rectoratu perillustri L. B. de BELLMONT in ciuem fuerit receptus academicum, vbi non tantum sili cultioris fundamentis in Heineccium ductu Prænob. Dn. HADELICHII, linguar. Oriental. & Philosophiæ Prof. Publ. & Facult. Philos. Assesl. sed & philosophiæ præcipue primo incubuit, eamque in Gottschedum Celeb. BAVMERVM Eminentiss. Ele&. Mogunt. a Consiliis, Facultar. Med. & Philosoph. Assesl. & P. P. O. atque Academ. Scientiar. Vtil. ab epistolis explicantem audiuit. Ius naturæ Nettelbladtianum Prænob. TVRINVS Histor. & Philos. Pra&. P. P. Ord. illum docuit, nec non Philosophiam moralem atque ius naturæ Daricsii Prænob. Dn. RVMPELIUS I. V. D. Gymna-

naſſique Director &c. explicauit. Deinde ſe ad iuris contulit ſcientiam, in qua ex ore Celeb. ICTI SCHORCHII Sen. Sacri Palat. Caſ. Comit. Eminentiff. Elect. Mogunt Regim. Conſil. Facult. Iurid. Aſſeſſ. nec non Cod. & Iur. Feud. P. P. Ord. Heineccii Inſtitutiones & Mafcouii Ius feudale hauit & ab hoc quoque ICTo conſummatiffimo Notariatus impetrauit munus, meis etiam lectionibus ad Ludouici & Wernheri pandectas ſedulo interfuit. Prænob. atque Conſult. Dn. CHRIST. FRIED. EMANVEL SCHORCHIVS iun. iur. P. P. & ſcientiarum Vtil. Acad. Mog. Socius Ord. in Text. Inſtitut. Iur. ipſi præiuit. Priuatim quoque apud ſupra iam memoratum RVMPELIVM Heineccii Elementa iuris, Schaumburgii pandectas, Struuii Jus feudal. Mafcouiique Introd. ad hiſt. Imp. Rom. Germ. percepit. His peractis & abſoluto triennio ſe ad Muſas contulit Ienenſes, licet eius pater quaſi in exilio adhuc fuerit deprehenſus; (anno enim MDCCLX. Boruſſorum cohors eum cum aliis vndecim Senatus membris ducebat in obſidionem), vbi in diſciplinis philoſophicis Iluſtr. DARIESIVS cuius Fama ad aures Boruſſorum Regis venit qui Ei docendi munus Francofurti ad Viadrum demandaui & SVCCOVIVS ipſi præiuit; quorum prior Logicam, Ethicam, Ius Natura; poſterior vero Mathefin puram illum docuerunt. Iuris autem ſcientiam illi tradiderunt Iluſtr. HELLFELDIVS, IOACH. ERDM. SCHMIDIVS, IO. LVD. SCHMIDIVS, quorum primus non tantum pandectas ſed & Ius feudal. criminaleque, ſecundus Ius publ. & Canonicum, tertius autem Ius Germ. Struuiique iurisprud. forenſ. illi explanauit. Quos omnes ſuos Doctores atque Præceptores ad cineres vsque pia mente veneratur, omnigenamque felicitatem ipſis Familiisque ſplendidiffimis vere & ex animo apprecatur. Silentio quoque non prætereundum eſt, quod Candidatus noſter patrem ſuum in captiuitate non ſolum Lipſiæ ſed & Magdeburgi per aliquot meſes inuiſerit, & Eum facta dimiſſione tanquam ægorum ad patrios lares comitatus fuerit, Peractis hiſce laboribus academicis tandem Ienæ dixit vale & in patriam reuerſus Parenti ſuo in praxi forenſi fuit adiunctus; quare ſpecimina eruditionis adquiſita ipſi ſunt edenda, idcirco Noſtram Facultatem per litteras ſupplices implorauit, vt ad illa admitteretur,

admissus, veriusque iuris textus apte & erudite interpretando, & in examine rigoroso ad quaestiones ipsi propositas praclare respondendo, legalem suam eruditionem in confesso ordinis nostri declaravit, ita, vt vani calculo summi veriusque iuris honores cum laude ipsi fuerint decreti. Vt vero voti sui compos reddi queat, publica adhuc restant specimina ex more huius & aliarum Germaniae Academiarum edenda. Dictus est hisce solemnibus dies XXIII. Aug. hora IX. matutina, qua lectione publica ad l. 6. C. que respignor obl. poss. commentabitur, & hac commentatione finita Dissertationem suam auspicalem

DE NATVRA ET INDOLE CENSVVM, PRÆSERTIM
STATIS TEMPORIBVS SOLVENDORVM

modesta disquisitioni, & contrariarum sententiarum collationi me Præfide subiiciet. Quibus actibus solemnibus, vt Magnificus, summe Reuerendus & Eximius Academiae Rector, singularum Facultatum Decani, Seniores & reliqui Proceres vna cum Generosissimis & Nobilissimis Commilitonibus, patriæ & salutis publicæ spe, interesse, & præsentia sua hisce Actibus decus & splendorem conciliare velint, ea qua par est obseruantia & humanitate meo & ordinis mei nomine rogo & contendo. P. P. Sub sigillo Facultatis Iuridicæ d. XIX. Aug. MDCCLXIV.

(L.S.)

ERFUERT, Diss., 1767/67

SS.

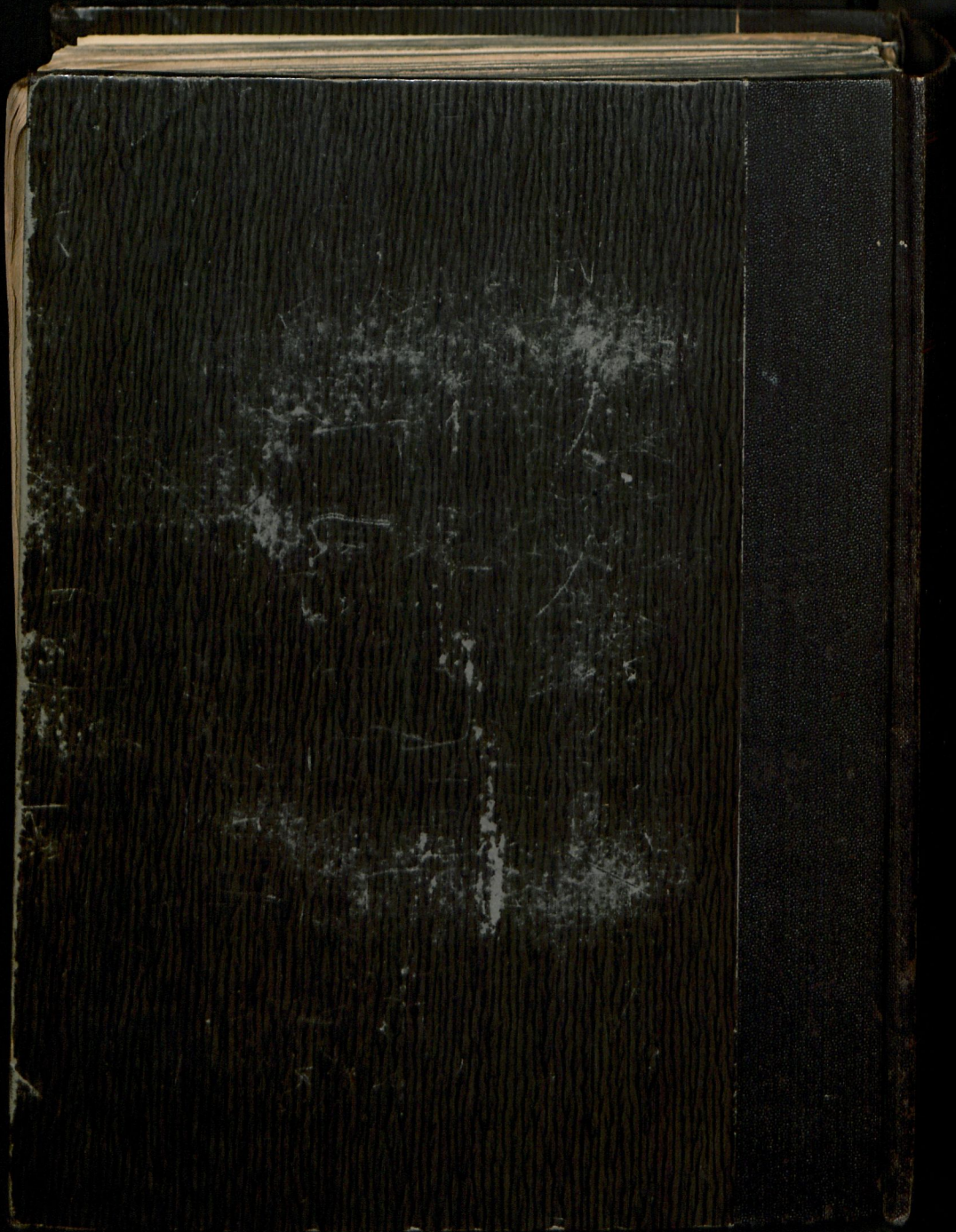
ULB Halle
004 995 333

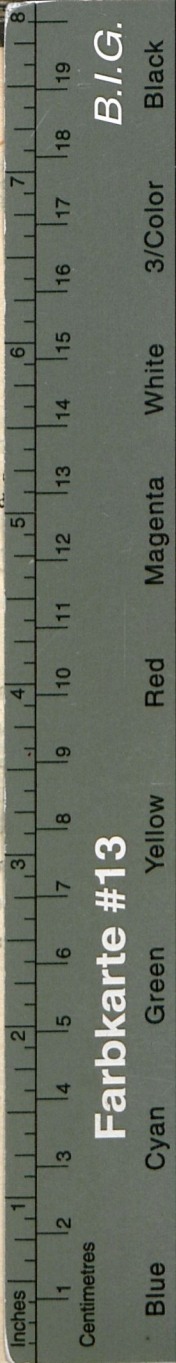
3

VD 18

B.I.G.

Farbkarte #13

14

1764.3
DECANVS

DINIS ICTORVM IN PERANTIQVA
ELECTORALI ACADEMIA
ERFVRTENSI

RVDOLPH. CHRIST.
HENNE, ICTVS

DICIT PROVINCIALIS ELECTORALIS ADESSOR
ET PANDECTARVM PROF. PVBL. ORD.

SOLEMNIA INAVGVRALIA

BILISSIMI ET CLARISSIMI IVRIVM CANDIDATI

RVDOLPHI HENRICI WIL-
HELMI ZIEGLERI

AD DIEM XXIII. AVG. MDCCLXIV.

IN AVDITORIO IVRIDICO COLLEGII

ANSELMINI PERAGENDA,

INDICIT,
SIMVLQVE

DE

PIGNORATIONE PERSONA-
VM EIVSQUE CONVENIENTIA

CVM

OPPIGNORATIONE RERVM

QVÆDAM PRÆFATVR.

ORDIAE, STANNO HENR. RVD. NONNII, ACAD. A TYP.

